

Beszámoló

Az elmúlt egy évben egy verseskönyv megírását tűztem ki célomul. A támogatás számomra sokat jelentett, hiszen lehetővé tette azt, hogy munkaszerűen, kellő rendszerességgel a versírással tudjak foglalkozni. Hiszek abban, hogy egy verseskönyv megírásához nem elegendők csupán az alkalomadtán elkészült jegyzetek, a futtában feljegyzett verssorok, hanem ennél sokkal tudatosabb, folyamatosabb munkát igényel. Ezt a munkát tette számomra lehetővé a Communitas Alkotói ösztöndíja a 2015-2016-os évadban.

A verseskönyv stílusának, szerkezetének kialakításakor az volt a célom, hogy túllépjek azon a pajzán, helyenként talán túlságosan szeleburdi hangnemen, amely korábban verseimre jellemző volt, és egy nyelvezetében visszafogottabb, ám tartalmában, üzenetében erősebb irányt érintsek. Egyértelmű, hogy egy alkotó másként látja a világot tíz év elteltével, az első verseskönyv megjelenése után. Sok szempontból az ember nem változik, ám gondolatai letisztulnak, és ennek a folyamatos átalakulásnak tud méltó mérföldköve lenni egy verseskönyv. Azonban ahhoz, hogy egy mű kellőképpen tükrözni tudja ezt a változást, hogy a visszafogottabb hangnem ne gyengítse, hanem éppen hozzátegyen a mű üzenetéhez, ahhoz, hogy a “kevesebb” néha “több” legyen, folyamatos munkára volt és van szükség. Én hiszek abban, hogy a Communitas Alkotói Ösztöndíjának részben ez a küldetése – és magabiztosan merem állítani, hogy én ezt maximálisan megkaptam ettől a lehetőségtől.

A könyv nyers változata elkészült, és a munka elérkezett abba a fázisába, amikor szerkesztők és költőtársak szigorú kritikája által a szöveg megmérettetik és újra a munkasztalra kerül. Amikor egy anyagon tudatosan dolgozik az ember egy éven át, akkor hajlamos túlságosan belemerülni, nehezebben ítélkezik már a saját sorai fölött, nehezebben válik meg tőlük, írja át őket. Ilyenkor már szükség van arra, hogy külső szem is megvizsgálja a kéziratot, majd a megfelelő észrevételekkel visszakerüljön az alkotóhoz. A verseskönyv munkája most ebbe a fázisába érkezett.

Bízom abban, hogy még pár hónap munka után beindulnak a könyv kiadásának előkészületei, és a kézirat még a 2016-os évben napvilágot tud látni. Természetesen jóval a tulajdonképpeni megjelenés előtt már elkezdődik a versek publikálásának folyamata a különböző

irodalmi folyóiratokban. Emellett hiszek abban, hogy a versek népszerűsítésére ma már pusztán a nyomtatott irodalmi folyóiratok nem elegendők. Nagyon nagy szükség van az online jelenlétre – gondolok itt úgy az irodalmi lapon online felületeire is, mint a közösségi médiára. Egy írónak manapság nagyon nagy szerepe van abban, hogy mű el tud-e jutni az olvasóhoz. Én úgy gondolom, hogy az irodalomnak az olvasók ugyanolyan fontos részét képezik, mint maga a mű. Ezért erre a könyv megjelenésének időszakában igen jelentős hangsúlyt fogok fektetni.